

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14CoP/93/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6313204426
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6313204426.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Podhorovej a členov senátu JUDr. Peter Priehoda a JUDr. Anna Snopčoková vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa H. O., nar. XX. XX. XXXX, bytom ako matka, v zastúpení kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v L., syn H. O., nar. XX. XX. XXXX, bytom J., Y. XXX/XX, zastúpený JUDr. Máriou Štahovcovou, advokátkou, AK Brezno, ul. ČSA 18 a L. O., nar. XX. XX. XXXX, bytom J., J. XXX, o návrhu otca na zníženie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Brezno zo dňa 17. 10. 2013 č. k. 8P/86/2013-65, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu m e n í tak, že znižuje vyživovaciu povinnosť otca k maloletému zo sumy 82,98 Eur na sumu 50,- Eur mesačne od 24. 04. 2013.

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov prvostupňového ani odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh otca na zníženie výživného. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a/ O. s. p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, ak konanie mohlo začať i bez návrhu. Zamietnutie návrhu otca na zníženie výživného odôvodnil prvostupňový súd tým, že zistil, že otec maloletého je evidovaný ako uchádzač o zamestnanie bez príjmu. Otec maloletého skončil živnosť podľa jeho udania z dôvodu nedostatku zákaziek, v konaní 2P/203/2012 bolo skonštatované, že o zákazky prišiel zo subjektívnych dôvodov (nedodržanie termínov prác podľa zmluvy o dielo pre R. R.. K., G. G. J.). Súd ďalej zistil, že otec je vlastníkom osobného motorového vozidla S., ev. č. L. XXX C. a držiteľom motorového vozidla Y. S., ev. č. L. XXX L., ktoré kúpil na základe leasingových splátok (mesačne 155,22 Eur), posledná splátka bola v júni 2013. Otcom predložené zmluvy o pôžičke súd spochybnil, keď tieto nepredložil už v predchádzajúcom konaní 2P/203/2012, hoci druhá zmluva bola uzavretá len deň pred pojednávaním 19. 11. 2012. Ani v jednej z predložených zmlúv nie je uvedený dôvod poskytnutia pôžičky. Jedna pôžička zo dňa 05. 09. 2012 na 1.200,- Eur, druhá zo dňa 19. 11. 2012 na 1.000,- Eur. Napriek pôžičkám v tomto období otec maloletého výživné neplatil, pretože od 01. 10. 2012 do 01. 03. 2013 dlhuje na výživnom 414,90 Eur. Za zarážajúce súd označil, že požičané peniaze otec nepoužil na vyplatenie dlžného výživného, ale radšej zaplatil leasing auta, čím sa vystavil trestnému stíhaniu a odsúdeniu za neplatenie výživného. Súd preto zistené skutočnosti nepovažoval za dôvody pre zníženie výživného, keď otec maloletého je bez akéhokoľvek príjmu zo subjektívnych dôvodov. Za dôvod na zníženie výživného nepovažuje ani to, že mu pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť, keď sa mu dňa XX. XX. XXXX zo vzťahu s H. F. narodil syn H.. Podľa odôvodnenia súdu otec dobre vedel, že má vyživovaciu povinnosť k maloletému H., a to, že sa mu narodilo ďalšie dieťa, nemôže byť na úkor maloletého H..

Proti rozsudku okresného súdu podal otec maloletého v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Opätovne poukazuje na to, že po rozhodnutí súdu vo veci 2P/203/2012 zo dňa 20. 11. 2012 došlo na jeho strane k zmene pomerov tým, že mu vznikla ďalšia vyživovacia povinnosť z nového vzťahu, a to narodenie maloletého syna H. dňa XX. XX. XXXX. Pokiaľ ide o zrušenie živnosti, nebolo možné z jeho strany získať zákazky, z ktorých by bol schopný platiť si povinné odvody živnostníka a užiť svoju rodinu. Jedna, dve zákazky, ktorých objednávateľia boli tiež v platobnej neschopnosti, mu nedokázali zabezpečiť finančnú situáciu takú, aby sa nedostal do zadlženosti z titulu platieb povinných odvodov voči zdravotnej a sociálnej poisťovni. Dostal sa do situácie, že na všetok jeho majetok je uvalených 11 exekúcií. Z dôvodov, aby mu nenarastali dlhy voči poisťovniam, zrušil živnosť a zaevidoval sa na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie. Doposiaľ mu nebola ponúknutá žiadna práca a sám sa tiež nedokázal zamestnať. Kvôli nedostatku finančných prostriedkov začal uzatvárať pôžičky s nebankovými subjektmi, čím svoju situáciu len zhoršoval. Rodina, ktorú tvorí jeho družka na materskej dovolenke a maloletý syn H., žije na hranici biedy. V tomto smere poukázal na zápisnice z pojednávania okresného súdu, výsluch svedkyne a listinné dôkazy o príjmoch a výdavkoch. Pre neschopnosť platiť výživné v stanovenej výške určenej súdom bol odsúdený pre prečin podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona Okresným súdom Brezno za zanedbanie povinnej výživy (č. k. 1T/28/2013). Za danej situácie nie je otec maloletého schopný platiť výživné v stanovenej výške a vystavuje sa riziku opätovného trestného stíhania. Navrhuje zmeniť rozsudok okresného súdu tak, že výživné bude zmenené zo sumy 82,98 Eur na sumu 30,- Eur mesačne.

Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca maloletého dieťaťa navrhol potvrdiť prvostupňový rozsudok z dôvodu, že navrhované zníženie výživného nie je v prospech a v záujme maloletého dieťaťa. Podľa názoru kolízneho opatrovníka je v možnostiach a schopnostiach otca prispievať na výživu maloletého v doposiaľ stanovenej výške.

Matka maloletého v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedla, že s návrhom na zníženie výživného nesúhlasí. Doposiaľ jej finančne vypomáhali rodičia, dňa XX. XX. XXXX však náhle zomrela jej matka. So synom býva sama, spláca úver, ktorý vznikol ešte počas trvania manželstva s otcom maloletého. Otec maloletého za uplynulý rok uhradil len čiastku 65,- Eur, všetky ostatné náklady v súvislosti s maloletým hradí sama. Ona má zdravotné problémy, ktoré jej nedovoľujú vykonávať každú prácu a momentálne sa musí zaregistrovať na úrade práce.

Krajský súd preskúmal vec v medziach daných ustanovením § 212 ods. 2 písm. a/ O. s. p., bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 214 ods. 2 O. s. p. Napadnutý rozsudok podľa § 220 O. s. p. zmenil tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Pokiaľ ide o zistenie skutkového stavu, odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav tak, ako tento vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku. Pokiaľ za situácie, že otec maloletého neplnil svoju vyživovaciu povinnosť, avšak platil leasingovej spoločnosti leasingové splátky za prenajaté auto, bolo by správne rozhodnutie za takejto situácie vyživovaciu povinnosť neznižovať.

Odvolací súd však nesúhlasí s názorom prvostupňového súdu, ktorý nepovažoval za dôvod na zníženie výživného pribudnutie ďalšej vyživovacej povinnosti - narodenie ďalšieho dieťaťa dňa XX. XX. XXXX. Nakoľko je evidentné, že otec maloletého dlhšiu dobu nezvláda plniť svoju vyživovaciu povinnosť, za čo bol aj právoplatne odsúdený, na výživnom dlhuje vyššiu čiastku peňazí a napriek tomu, že je evidovaný na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie, pričom mu vznikla ďalšia vyživovacia povinnosť, nebolo správne nevziať do úvahy ani tento závažný dôvod. Vzhľadom na túto skutočnosť, ktorú odvolací súd považuje za dôvod pre zmenu vyživovacej povinnosti na strane povinného otca, s prihliadnutím na celkovú nepriaznivú majetkovú situáciu otca a jeho rodiny dospel k záveru, že je dôvodné vyhovieť čiastočne návrhu otca a jeho vyživovaciu povinnosť znížiť odo dňa podania návrhu na zníženie, nie však v takom rozsahu, ako to otec požaduje, teda určiť vyživovaciu povinnosť na minimálnej zákonnej hranici výživného, pretože odvolací súd zhodne s prvostupňovým súdom konštatuje, že nezodpovedné správanie sa otca maloletého dieťaťa, ktoré je odkázané na jeho výživu, nie je možné tolerovať, napríklad tým, že by povinnému rodičovi bola znížená vyživovacia povinnosť pri zistení, že do nepriaznivej situácie sa dostal sám svojím nezodpovedným prístupom. Ako však už bolo povedané vyššie, bolo dôvodné

prihliadnuť na ďalšiu preukázanú skutočnosť, ktorá odôvodňuje (vzhľadom na zlú finančnú a celkovú majetkovú situáciu otca) čiastočne túto vyživovaciu povinnosť znížiť. V zmysle uvedených úvah odvolací súd znížil otcovi maloletého vyživovaciu povinnosť počnúc dňom podaného návrhu na sumu 50,- Eur mesačne, ktorú podľa názoru odvolacieho súdu musí byť schopný svojmu dieťaťu pravidelne poskytovať dovtedy, kým na jeho strane nedôjde k zlepšeniu pomerov, keďže na strane maloletého dieťaťa evidentne vzhľadom na jeho vek budú jeho potreby neustále narastať a aj terajšie výživné 50,- Eur pokryje jeho potreby len čiastočne a na ostatných sa musí podieľať matka maloletého.

Podľa § 78 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, ak dôjde k zrušeniu alebo zníženiu výživného pre maloleté dieťa za uplynulý čas, spotrebované výživné sa nevracia.

S poukazom na vyššie uvedenú úpravu odvolací súd dospel k záveru, že na strane povinného rodiča došlo k zmene pomerov oproti predchádzajúcemu rozhodnutiu tým, že mu pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť, čo vzhľadom na všetky zistené skutočnosti a okolnosti musí byť dôvodom na zníženie vyživovacej povinnosti otca (vzhľadom na už konštatovanú jeho nepriaznivú majetkovú situáciu). Zároveň odvolací súd upozorňuje, že spotrebované výživné za uplynulý čas sa nevracia (§ 78 ods. 2 Zákona o rodine).

O náhrade trov prvostupňového, aj odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 146 ods. 1 písm. a/ O. s. p. za použitia ustanovenia § 224 ods. 1 O. s. p.

Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.